

Richard Peter Benett

od tradicije
do i s t i n e

Naslov: Od tradicije do istine
Prema originalu: Far from Rome, Near to God
Autor: Richard Bennett
Copyright © za
hrvatsko izdanje: Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
Prijevod: Zrinka Tadić
Lektura: Darija Gabrić-Bagarić
Naslovnica: Željka Strejček
Grafička obrada: Željka Strejček
Izdaje: Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
ISBN: 978-953-6632-62-6
Tisak: Dizajn studio "RINGEIS", Zagreb
Kontakt adrese: Kršćanski centar "Riječ Života"
P. P. 205, 10040 Zagreb - Dubrava
zagreb@rijeczivota.hr
<http://www.rijeczivota.hr/>

Svi biblijski citati uzeti su iz Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb 1987. ili iz Novog zavjeta u prijevodu Bonaventure Duda i Jerka Fućaka u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb 1990.

Sva prava pridržana. Zabranjen pretpisak ove knjige (djelomično ili u cijelosti) bez pisanog dopuštenja izdavača.

I. izdanje
siječanj, 2008.

Svjedočanstvo

Richarda Petera Benetta

Od tradicije do istine

Rođen sam u Irskoj u osmeročlanoj obitelji. Moje je rano djetinjstvo bilo ispunjeno i sretno. Moj je otac bio poručnik u irskoj vojsci. Otišao je u mirovinu kada sam ja imao oko deset godina.

Moja je obitelj voljela svirati, pjevati i glumiti u vojnom kampu u Dublinu.

Bili smo tipična rimokatolička obitelj. Moj je otac katkad klečao pokraj kreveta kako bi se ozbiljno pomolio. Moja je majka razgovarala s Isusom dok je šivala, prala posuđe ili čak pušila cigaretu. Navečer smo obično klečali da bismo zajedno izmolili krunicu. Nitko nije propuštao misu nedjeljom, osim zbog ozbiljne bolesti. Do pete ili šeste godine Isus Krist mi je bio vrlo stvarna osoba, ali i Marija i sveci, također. Lako se mogu poistovjetiti s drugima u tradicionalnim rimokatoličkim nacijama Europe, Južne Amerike i Filipina, koji na istu razinu stavljaju Isusa, Mariju, Josipa i druge svece.

od tradicije...

Katekizam mi je usađen u isusovačkoj školi Belvedere, gdje sam završio osnovno i srednje obrazovanje. Kao i svaki dječak koji se školuje kod isusovaca, do dobi od deset godina mogao sam izrecitirati pet razloga zašto Bog postoji i zašto je Papa glava jedine prave Crkve.

Izvlačenje duša iz čistilišta bila je ozbiljna stvar. Napamet smo učili riječi: "Sveto je i spasonosno moliti za mrtve da im se otpuste grijesi", iako nismo znali što te riječi znače. Rekli su nam da je Papa kao glava Crkve najvažniji čovjek na zemlji. Ono što on kaže je zakon, a isusovci su njegova desna ruka. Iako je misa bila na latinskom, pokušao sam je svakodnevno pohađati jer me intrigirao dubok osjećaj misterija koji ju je okruživao. Rekli su nam da je to najvažniji način ugađanja Bogu. Poticali su molitve svecima i imali samo svece zaštitnike za većinu aspekata života. Nisam to pretvorio u praksu, s jednom iznimkom – molio sam se svetom Antunu, zaštitniku izgubljenih stvari, jer sam često gubio stvari.

Sa četrnaest godina osjetio sam poziv da postanem misionar. Ipak, taj poziv nije utjecao na način kako sam u to vrijeme živio. Između

...do istine

šesnaeste i osamnaeste godine živio sam jako ispunjeno i ugodno. Tijekom toga vremena bio sam uspješan u školovanju i sportu.

Morao sam voziti majku u bolnicu na tretmane. Dok sam ju čekao, pronašao sam u knjizi citat iz Marka 10:29-30: *“Reče Isus: Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evandolja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, iako s progonstvima primio stotruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja - i u budućem vijeku život vječni.”* Nemajući pojma o poruci istinskog spasenja, vjerovao sam da uistinu imam poziv da budem misionar.

Pokušavajući zaraditi spasenje

1956. sam napustio obitelj i prijatelje kako bih se pridružio redu dominikanaca. Osam sam godina proveo proučavajući što to znači biti redovnik, crkvenu tradiciju, filozofiju i teologiju Tome Akvinskog i nešto malo Biblije s gledišta rimokatoličanstva. Kakvu god da sam

od tradicije...

osobnu vjeru imao, ona je bila institucionalizirana i ritualizirana u dominikanskom religioznom sustavu. Poslušnost zakonu, crkvenom i dominikanskom, stavljena je pred mene kao način posvećenja.

Pored toga da postanem “svet”, želio sam biti siguran u vječno spasenje. Naučio sam napamet dio učenja pape Pia XII. u kojem je on rekao: “Spasenje mnogih ovisi o molitvama i žrtvama mističnog Kristova tijela, koje se pri nose za tu svrhu.” Ideja o dobivanju spasenja kroz patnju i molitvu također je osnovna poruka Fatime i Lourda i ja sam pokušavao steći svoje spasenje, kao i spasenje drugih, trpljenjem i molitvom. U dominikanskom sam samostanu u Tallaghtu, u Dublinu, radio mnoge teške stvari kako bi zadobio duše, kao što je hladan tuš usred zime i šibanje leđa malim čeličnim lancem. Nadzornik studenata Ambrose Duffy znao je što ja radim, a njegov je vlastiti strogi život bio dio inspiracije koju sam dobio iz papinih riječi. Kruto sam i odlučno pokušavao učiti, moliti i pokušavao se držati deset zapovijedi i mnoštva dominikanskih pravila i tradicija.

...do istine

Vanjska pompa - unutarnja praznina

Godine 1963. u dobi od dvadeset i pet godina zaređen sam za katoličkog svećenika i otišao završiti studij Tome Akvinskog na Angelicum University u Rimu. Ali ondje sam imao problema i s vanjskom pompom i s unutarnjom prazninom. Tijekom godina oblikovao sam u svome umu pomoću knjiga slike Svete Stolice i svetoga grada. Može li ovo biti taj isti grad? Na Angelicum sveučilištu također sam se zaprepastio vidjevši stotine drugih koji su se slijevali na jutarnje satove, a činili su se prilično nezainteresiranim za teologiju. Primijetio sam kako se tijekom satova čitaju časopisi Times i Newsweek. Onima koji su bili zainteresirani za ono što su nas poučavali, činilo se da je glavni motiv bio diploma i pozicije unutar Rimokatoličke crkve u njihovim domovinama.

Jednog sam dana pošao u šetnju Koloseumom kako bi moje noge dotaknule zemlju gdje je prolivena krv tolikih kršćana. Ušao sam u arenu u Forumu. Pokušao sam zamisliti te muškarce i žene koji su tako dobro poznavali Krista

od tradicije...

da su s radošću prihvaćali da ih spale na lomači ili da ih zbog silne ljubavi prema Isusu žive prožderu zvijeri. Radost toga iskustva bila je pomućena jer su me, dok sam se vraćao natrag autobusom, uvrijedili mladi ljudi koji su mi se rugali izvikujući riječi “ološ” i “smeće”. Osjetio sam da su to radili ne zato što sam ja stajao za Krista, kao što su to činili rani kršćani, već zato što su u meni vidjeli rimokatolički sustav. Brzo sam iz glave izbacio to protuslovlje, ali se ono što su me učili o sadašnjoj slavi Rima, sada činilo vrlo nevažno i prazno.

Jedne sam se noći dva sata molio ispred glavnog oltara u crkvi svetoga Klementa. Prisjećajući se mojeg ranijeg mladenačkog zanosa da budem misionar i “stostrukog” obećanja iz Marka 10:29-30, odlučio sam ne diplomirati teologiju premda mi je to bila ambicija od početka studija teologije Tome Akvinskog. To je bila važna odluka, ali sam nakon duge molitve bio siguran da sam ispravno odlučio.

Svećenik koji je trebao nadzirati izradu moga diplomskog rada nije htio prihvatiti moju odluku. Kako bi mi olakšao diplomiranje, ponudio mi je diplomski napisan nekoliko godina ranije.

...do istine

Rekao je da ga mogu iskoristiti kao svoj vlastiti ako ga samo usmeno obranim. Želudac mi se okrenuo. Nisam promijenio svoju odluku i završio sam sa sveučilištem na običnoj akademskoj razini, bez diplome. Nedugo potom dobio sam naredbu da odem u Trinidad, na Antile, kao misionar.

Ponos, pad i nova glad

I. listopada 1964. stigao sam u Trinidad i sedam sam godina, po rimokatoličkim standardima, bio uspješan svećenik, izvršavajući sve svoje obaveze i privlačeći mnoge ljude da dolaze na misu. Do 1972. postao sam dosta uključen u rimokatolički karizmatički pokret. Na molitvenom sastanku u ožujku te godine zahvalio sam Gospodinu što sam tako dobar svećenik i zatražio, ako je to Njegova volja, da me ponizi da budem još bolji. Kasnije sam te iste večeri doživio čudnu nesreću u kojoj mi je pukla stražnja strana glave i kralježnica mi je bila povrijeđena na više mjesta. Da nisam došao tako blizu smrti, sumnjam da bih ikada izišao iz svog samozadovoljnog stanja. Rutinska, ustaljena

od tradicije...

molitva pokazala se praznom dok sam vapio Bogu u svojoj boli.

U patnjama koje sam prolazio u tjednima nakon nesreće, počeo sam nalaziti izvjesnu utjehu u izravnoj osobnoj molitvi. Prestao sam moliti časoslov (službenu molitvu crkve za svećenstvo) i kronicu i počeo sam se moliti koristeći dijelove same Biblije. To je bio vrlo spor proces. Nisam se snalazio u Bibliji, a ono malo što sam naučio kroz godine, poučilo me da joj je bolje ne vjerovati, nego vjerovati. Moja poduka iz filozofije i teologije Tome Akvinskog ostavila me bespomoćnim, stoga je sada ulazak u Bibliju, kako bih pronašao Gospodina, bio poput ulaska u ogromnu mračnu šumu bez zemljopisne karte.

Kada sam poslan u novu župu, kasnije te godine, otkrio sam da ću raditi s dominikanskim svećenikom koji mi je godinama bio brat. Trebali smo zajedno raditi više od dvije godine, tražeći Boga najbolje što smo znali u župi Pointe-a-Pierre. Čitali smo, proučavali, molili se i primjenjivali ono što smo naučili iz crkvenoga nauka. U nekoliko smo sela izgradili zajednice. U rimokatoličkom smo religioznom smi-

...do istine

slu bili vrlo uspješni. Mnogo je ljudi dolazilo na misu. U mnogim se školama naučavao katekizam, uključujući državne škole. Ja sam nastavio svoje osobno istraživanje Biblije, ali to nije puno utjecalo na naš rad; više mi je pokazalo koliko malo uistinu znam o Gospodinu i njegovoj Riječi. Tada je stih iz Filipljana 3:10 postao žudnja mog srca: “*da iskusim njega i silu njegova uskrsnuća*”. Znao sam da samo pomoću Njegove sile mogu živjeti kršćanski život. Postavio sam taj tekst na ploču sa instrumentima svog automobila i na druga mjesta. To je postala molba koja me motivirala i Gospodin, koji je vjeran, počeo mi je odgovarati.

Autoritet pisma

Prvo sam otkrio da je Božja Riječ, Biblija, savršena i bez greške. Mene su učili da je ona relativna i da je njezina istinitost u mnogim područjima upitna. Otkrio sam da Biblija uči da ona dolazi izravno od Boga i da je bezuvjetna u onome što kaže. Ona je istinita u svojoj povijesti, u obećanjima koja je Bog dao, u proroštvima, u moralnim zapovijedima koje daje i u

od tradicije...

uputama o tome kako živjeti kršćanski život. *“Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, karanje, za popravljanje i odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude savršen – opremljen za svako djelo ljubavi”* (2 Timoteju 3:16-17).

To sam otkrio za vrijeme posjeta Vancouveru i Seattleu. Bilo je to prvi put da sam razumio takvu istinu ili o tome govorio. U velikoj sam župi u Vancouveru, pred otprilike četiri stotine ljudi, objavio, s Biblijom u ruci, da je apsolutni i konačni autoritet u svim pitanjima vjere i morala Biblija, Božja vlastita Riječ.

Tri dana kasnije me vankuverski nadbiskup James Carney pozvao u svoj ured i službeno mi zabranio da propovijedam u njegovoj dijecezi. Rečeno mi je da bi moja kazna bila stroža da nema pisma preporuke od moga nadbiskupa. Ubrzo nakon toga vratio sam se u Trinidad.

Dilema Crkva–Biblija

Dok sam još bio svećenik u župi Pointe-a-Pierre, zamolili su Ambrose Duffya, čovjeka koji me je tako strogo poučavao dok je bio nad-

...do istine

zornik studenata, da mi pomogne. Dogodio se preokret. Nakon nekih početnih poteškoća postali smo bliski prijatelji. S njime sam dijelio ono što sam otkrivao. On me slušao, komentirao s velikim zanimanjem i htio je saznati što me motivira. U njemu sam vidio kanal prema mojoj dominikanskoj braći i čak prema onima u nadbiskupovoj kući. Kada je naglo umro od srčanog udara, bio sam jako ožalošćen. Ambrosa sam vidio kao onoga koji bi mogao dati smisao dilemi Crkva-Biblija, dilemi s kojom sam se toliko borio. Nadao sam se kako bi on mogao objasniti meni i potom mojoj dominikanskoj braći istine s kojima sam se hrvao. Propovijedao sam na njegovu sprovodu i moj je očaj bio dubok.

Nastavio sam se moliti iz Filipljana 3:10, *“da iskusim njega i silu njegova uskrsnuća”*, ali da naučim više o njemu, morao sam prvo naučiti o sebi kao grešniku. Iz Biblije (1. Timoteju 2:5) sam vidio kako je posrednička uloga koju ja igram kao svećenik točno ono što Rimokatolička crkva naučava, ali izravno suprotno onome što Biblija naučava, dakle, potpuno kriva. Doista sam uživao u tome da me

od tradicije...

Ljudi gledaju s poštovanjem i na neki način mi se dive. Racionalizirao sam svoj grijeh govoreći da, u konačnici, ako je to ono što najveća Crkva na svijetu naučava, tko sam ja da u to sumnjam? Ipak, borio sam se sa sukobom u sebi. Počinjao sam uviđati da je obožavanje Marije, svetaca i svećenika grijeh. Ali dok sam bio spreman odbaciti Mariju i svece kao posrednike, nisam mogao odbaciti svećenički poziv jer sam u to uložio cijeli svoj život.

Godine povlačenja konopca

Marija, sveci i svećenstvo bili su samo mali dio ogromne bitke u kojoj sam se borio. Tko je Gospodar moga života, Isus Krist u njegovoj Riječi ili rimska Crkva? To je osnovno pitanje bjesnilo u meni, posebno tokom posljednjih šest godina kada sam bio svećenik u župi Sangre Grande (1979.–1985.). Od djetinjstva mi je u mozak usađivano da je Rimokatolička crkva vrhovni autoritet u svim pitanjima vjere i morala. Činilo se da je to nemoguće ikada promijeniti. Rim nije bio samo vrhovni autoritet, već je uvijek nazivan “svetom majkom”. Kako

...do istine

bih ja ikada mogao ići protiv “svete majke”, posebno kada sam službeno bio uključen u dijeljenje njezinih sakramenata i brigu o tome da joj ljudi ostanu vjerni?

1981. sam se ponovno posvetio služenju Rimokatoličkoj crkvi dok sam pohađao župni seminar obnove u New Orleansu. Ipak, kada sam se vratio u Trinidad i ponovno bio uključen u stvarne životne probleme, počeo sam se vraćati autoritetu Božje Riječi. Konačno je napepost postala poput potezanja konopca u meni. Katkad sam Rimsku crkvu smatrao suverenom, katkad sam smatrao da je autoritet Biblije konačan. Moj je želudac jako patio tih godina, a moje su emocije bile rastrgane. Trebao sam znati jednostavnu istinu da čovjek ne može služiti dvojici gospodara. Moja je službena pozicija bila da stavim apsolutni autoritet Božje Riječi pod vrhovni autoritet Rimske crkve.

Tu je kontradikciju simboliziralo ono što sam napravio s četiri kipa u crkvi Sangre Grande. Uklonio sam i slomio kipove svetoga Franje i svetoga Martina, jer Riječ Božja u Izlasku 20:4 kaže: “*Ne pravi sebi lika ni obličja.*” Ali kada su neki ljudi prigovarali momu uklanjanju kipova

od tradicije...

Svetog srca i Marije, ostavio sam ih ondje zato što viši autoritet, to jest Rimokatolička crkva kaže u svom zakonu (Kanon 1188): “Praksa izlaganja svetih slika u crkvama za obožavanje vjernika ostaje na snazi.” Nisam shvaćao da je ono što pokušavam napraviti bilo to da učinim Božju Riječ podložnom ljudskoj riječi.

Prekretnica

U listopadu 1985. Božja je milost bila veća od laži koju sam pokušavao živjeti. Otišao sam na Barbados moliti glede kompromisa na koji sam se prisiljavao. Riječ je Božja zaista apsolutna. Trebam samo njoj biti poslušan, a ipak sam se tomu istom Bogu zavjetovao na poslušnost pod vrhovnim autoritetom Rimokatoličke crkve. Na Barbadosu sam pročitao knjigu u kojoj je bilo objašnjeno biblijsko značenje Crkve kao “zajednice vjernika”. U Novom zavjetu nema spomena hijerarhije; on ne poznaje “svećenstvo” koje gospodari nad “svjetovnjacima”. Umjesto toga, kao što je sam Gospodin objavio, “*jer imate samo jednog Učitelja, a svi ste braća*” (Matej 23:8). Kada sam uvidio i shva-

...do istine

tio značenje “crkve” kao “zajednice”, to mi je dalo slobodu da maknem Rimokatoličku crkvu kao vrhovni autoritet i da ovisim o Isusu Kristu kao Gospodaru. Počeo sam shvaćati da biskupi koje sam poznao u Rimokatoličkoj crkvi, u biblijskom smislu, čak nisu ni vjernici. Oni su većinom bili pobožni ljudi obuzeti obožavanjem Marije i krunice i odani Rimu, ali nijedan od njih nije imao pojma o dovršenom djelu spasenja, da je Kristov posao obavljen, da je spasenje osobno i potpuno. Oni su svi propovijedali pokoru za grijeh, ljudsku patnju, religiozna djela, “ljudski način”, umjesto evanđelje milosti. Ali Božjom sam milošću uvidio da se čovjek ne spašava preko Rimske crkve ili bilo kakva djela: *“Da, milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djela, da se tko ne bi hvalisao”* (Efežanima 2:8-9).

Ponovno rođenje u četrdeset i osmoj godini

Napustio sam Rimokatoličku crkvu kada sam vidio da život u Isusu Kristu nije moguć dok se

od tradicije...

ostaje odan rimokatoličkoj doktrini. Kada sam napustio Trinidad u studenom 1985. godine, došao sam samo do susjednog Barbadosa. Odsjeo sam kod jednoga starijeg para i molio Gospodina za odijelo i novac potreban da dođem do Kanade, jer sam imao samo tropsku odjeću i nekoliko stotina dolara. Obje su mi molitve uslišane, a da nisam nikomu rekao svoje potrebe osim Gospodinu.

Iz tropskih sam temperatura sletio u snijeg i led u Kanadi. Nakon jednog mjeseca u Vancouveru došao sam u Sjedinjene Američke Države. Sada sam vjerovao da će se Gospodin pobrinuti za moje brojne potrebe jer sam iznova počinjao život u četrdeset i osmoj godini, praktički bez novčića, sa stranom boravišnom dozvolom, bez vozačke dozvole, bez ikakve preporuke, imajući samo Gospodina i njegovu Riječ.

Šest sam mjeseci proveo s kršćanskim parom u državi Washington. Svojim sam domaćinima objasnio da sam napustio Rimokatoličku crkvu i prihvatio Isusa Krista i njegovu Riječ u Bibliji kao potpuno dostatnu. To sam napravio, rekao sam, "potpuno, konačno, definitivno i od-

...do istine

lučno". Ipak, oni uopće nisu bili impresionirani s te četiri riječi. Oni su htjeli znati ima li u meni ikakve gorčine ili povrijeđenosti. Služili su mi u molitvi i velikom suosjećanju jer su i sami napravili prijelaz i znali kako je lako postati ogorčen. Četiri dana nakon što sam došao u njihov dom, Božjom sam milošću počeo u pokajanju vidjeti plod spasenja. To je značilo biti ne samo sposoban zatražiti oprost od Gospodina za mnogo godina kompromisa već i prihvatiti njegovo iscjeljenje, ondje gdje sam bio tako duboko povrijeđen. Konačno, u dobi od četrdeset osam godina samo na autoritetu Božje Riječi, milošću, prihvatio sam Kristovu zamjensku smrt koju je podnio sam na križu. Samo Njemu neka je slava.

Nakon što sam obnovljen, fizički i duhovno, s ovim kršćanskim parom i njihovom obitelji, Gospodin mi je dao ženu, Lynn, nanovo rođenu u vjeri, ljupkoga ponašanja i inteligentnu. Zajedno smo otišli u Atlantu, u Georgiji, gdje smo oboje dobili posao.

od tradicije...

Pravi misionar s pravom porukom

U rujnu 1988. napustili smo Atlantu i otišli kao misionari u Aziju. Bila je to godina duboke plodnosti u Gospodinu, za što nikada nisam smatrao da je moguće. Muškarci i žene upoznavali su autoritet Biblije i moć Kristove smrti i uskrsnuća. Bio sam zaprepašten kada sam vidio kako lako Gospodinova milost postaje učinkovita kada se koristi samo Biblija da bi se predstavio Isus Krist. To je bilo u kontrastu prema mreži crkvene tradicije koja je toliko zasjenila moju dvadeset i jednu misionarsku godinu u Trinidadu, dvadeset i jednu godinu bez prave poruke.

Kako bi se opisao izobilni život o kojem je Isus govorio i u kojem ja sada uživam, nema boljih riječi od onih iz Rimljana 8:1-2: *“Nikakve, dakle, sada osude onima koji su u Kristu Isusu! Ta zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodi me zakona grijeha i smrti.”* Ja ne samo da sam oslobođen rimokatoličkog sustava, već sam postao novi stvor u Kristu. Milošću sam

...do istine

Božjom, i ničim osim njegovom milošću, prešao iz mrtvih djela u novi život.

Sadašnjost

Moja trenutna zadaća, dobar posao koji je Gospodin pripremio za mene da ga obavljam, jest da radim kao evangelizator u pacifičkom sjeverozapadu SAD-a. Ono što je Pavao rekao o svojim Židovima, ja kažem o svojoj ljubljenoj rimokatoličkoj braći: želja je moga srca i molitva Bogu da se oni spase. Za njih mogu posvjedočiti da su revni za Boga, ali je njihova revnost osnovana na njihovoj crkvenoj tradiciji, a ne na Riječi Božjoj. Ako razumijete predanost i agoniju koju su neka od naše braće i sestara na Filipinima i u Južnoj Americi stavili u svoju religiju, onda možete razumjeti vapaj moga srca: "Gospodine, daj nam suosjećanja da razumijemo bol i muku potrage koju su naša braća i sestre poduzeli kako bi ti ugodili. Razumijevajući bol u srcima rimokatolika, željet ćemo im pokazati dobre vijesti Kristova dovršena djela na križu."

23

od tradicije...

Moje svjedočanstvo pokazuje koliko je meni, kao rimokatoliku, bilo teško odustati od crkvene tradicije, ali kada to Gospodin zahtijeva u svojoj Riječi, moramo to napraviti. Zbog “izgleda pobožnosti” koju ima Rimokatolička crkva, rimokatoliku je izuzetno teško vidjeti gdje leži pravi problem. Svatko mora utvrditi po kojem autoritetu mi znamo istinu. Rim tvrdi da se samo po njihovu autoritetu zna istina. Njihovim vlastitim riječima (Kanon 212, Sekcija 1): “Vjerni kršćani, svjesni svoje vlastite odgovornosti obavezni su kršćanskom poslušnošću slijediti što sveti pastiri, kao predstavnici crkve, objavljuju kao učitelji vjere ili utvrde kao crkveni vođe” (Kôd kanonskog prava, na osnovi drugog Vatikanskog koncila, objavio papa Ivan Pavao II. 1983.). Ipak, prema Bibliji, samo je Riječ Božja autoritet po kojem se poznaje istina. Ljudske su tradicije bile razlog što su reformatori kao svoju parolu uzeli: “Samo Biblija, samo vjera, samo milost, samo u Kristu i samo Bogu neka je slava.”

Najteži je korak za nas koji smo bili zadrti rimokatolici pokajati se od misli o “zasluživanju”, “zaradi”, “biti dovoljno dobri” i prihvatiti

...do istine

jednostavno, otvorenih ruku, dar pravednosti u Kristu Isusu. Odbiti prihvatiti što Bog zapovijeda je isti grijeh kao onaj religioznih Židova Pavlova vremena: *“Ne priznajući, doista, Božje pravednosti i tražeći uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj ne podložiti”* (Rimljanima 10:3).

Pokajte se i vjerujte Evanđelju!

g l e d a j t e n a s

Gledajte nas!

Gledajte emisiju “Riječ Života” na OTV-u
četvrtkom i subotom
(vrijeme emitiranja potražite u TV programu).

p o s j e t i t e n a s

Posjetite nas!

I. Kršćanski centar “Riječ Života” ZAGREB

ADRESA SASTAJANJA: Žitnjak bb, Zagreb

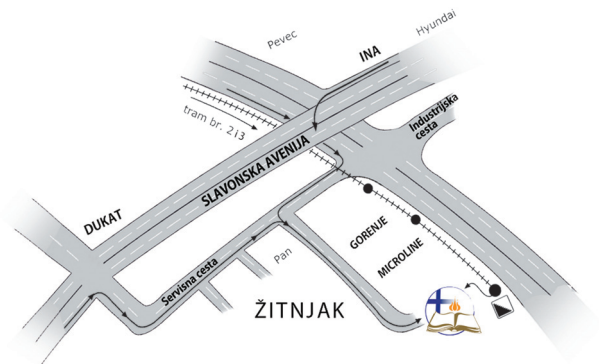
BOGOSLUŽJA: četvrtkom u 19h, nedjeljom u 18h

ADRESA ZA PISMENE POŠILJKE: P.P. 205, 10040 Zagreb - Dubrava

TEL: 01/2911-942

EMAIL: zagreb@rijeczivota.hr

WEB: <http://www.rijeczivota.hr/>

2. Kršćanski centar “Riječ Života” BJELOVAR

ADRESA SASTAJANJA: Trg Ante Starčevića 15, 43000 Bjelovar

BOGOSLUŽJA: četvrtkom u 19h, nedjeljom u 18h

TEL: 098/964-8170, pastor Tomislav Granić

EMAIL: bjelovar@rijeczivota.hr

3. Misijska postaja “Riječ Života” ČAZMA

ADRESA SASTAJANJA: Hrvatskih branitelja b.b., 43240 Čazma

BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 18h

MOLITVA I SLAVLJENJE: srijedom 19 sati

TEL: 099/2727-774, Darko Janžek

EMAIL: cazma@rijeczivota.hr

4. Kršćanski centar “Riječ Života” DUBROVNIK

ADRESA SASTAJANJA: Augusta Šenoae 2, 20000 Dubrovnik

BOGOSLUŽJA: četvrtkom u 19h, nedjeljom u 10h

TEL: 020/332-728 ili 091/7952789, pastori Robert i Paola Starčić

EMAIL: dubrovnik@rijeczivota.hr

5. Misijska postaja “Riječ Života” KARLOVAC

ADRESA SASTAJANJA: Hotel Carlstadt

BOGOSLUŽJA: utorkom od 19:00

TEL: 091/3911-942, Petar Fabijanić

EMAIL: pkfabijanic@inet.hr

6. Misijska postaja “Riječ Života” KORČULA - Blato

SASTANCI se održavaju petkom, svaka dva tjedna

TEL: 091/7952-789, Robert Starčić

7. Kršćanski centar “Riječ Života” KRIŽEVCI

ADRESA SASTAJANJA: Mažuranićev Trg 5, 48260 Križevci

BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 10h

TEL: pastor Tomislav Granić 098/9648 170

8. Kršćanski centar “Riječ Života” OSIJEK

ADRESA SASTAJANJA: Opatijska 26c (JUG II), 31000 Osijek

BOGOSLUŽJA: srijedom u 19h, nedjeljom u 10h

TEL: 031/563-398

EMAIL: osijek@rijeczivota.hr - pastori Slavko i Marica Tutić

9. Kršćanski centar “Riječ Života” PULA

ADRESA SASTAJANJA: Marsovo polje b.b. (gradski stadion-sj. tribina)

BOGOSLUŽJA: srijedom u 19h, nedjeljom od 10h

TEL: 091/3911-942, Petar Fabijanić

EMAIL: pula@rijeczivota.hr

10. Kršćanski centar “Riječ Života” SISAK

ADRESA SASTAJANJA: Ulica J.J. Strossmayera 59

BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 10h, MOLITVENI SASTANAK: utorkom 19 sati

TEL: 091/7674-281, pastori Milan i Monika Bajić

EMAIL: sisak@rijeczivota.hr

11. Kršćanski centar “Riječ Života” SPLIT

ADRESA SASTAJANJA: Varaždinska 53, 21000 Split

BOGOSLUŽJA: nedjeljom 10 sati

TEL: 091/5001-214, pastor Drago Zrno

EMAIL: split@rijeczivota.hr

12. Misijska postaja “Riječ Života” ŠIBENIK

ADRESA SASTAJANJA: Matije Gupca 47, 22000 Šibenik

BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 18h

TEL: 091/2311-977, Danijel Fištrek

13. Kršćanski centar “Riječ Života” VARAŽDIN

ADRESA SASTAJANJA: Sajmišna 12, 42000 Varaždin

BOGOSLUŽJA: subotom 18h

TEL: 091/2311-977, Danijel Fištrek

EMAIL: varazdin@rijeczivota.hr

14. Kršćanski centar “Riječ Života” VIROVITICA

SASTANCI: 33000 Virovitica, po dogovoru

TEL: 098/9648 170, Tomislav Granić

15. Misijska postaja “Riječ Života” ZLATAR

49250 Zlatar

SLUŽBE: nedjeljom 18 sati

KONTAKT OSOBA: Damir Meštrović (099/5934-058) i

Marina Meštrović (091/7991-576)

k a t a l o g **Katalog** k a t a l o g

NARUČITE BESPLATNI
KATALOG KRŠĆANSKIH
KNJIGA, GLAZBE I
PROPOVIJEDI!

Kontakt adresa:

Kršćanski centar "Riječ Života", P.P. 205,
10040 Zagreb – Dubrava
e-mail: zagreb@rijeczivota.hr
web: <http://www.rijeczivota.hr>
telefon: 01/2911-942, 01/6119-734

i z b o r **Izbor iz kataloga** k a t a l o g a

glazba

Zbor K.C. "Riječ Života"

- ✦ Dižemo ruke
- ✦ Sada je vrijeme
- ✦ Sve po vjeri u ime Isus

Djeca K.C. "Riječ Života"

- ✦ Biblija
- ✦ Hop, hop poskočimo
- ✦ Isus moj je superheroj
- ✦ Sretan sam s Isusom

knjige

D.A. Šićko

- ✦ 2 vrste vjere
- ✦ Biblija?!
- ✦ Bit ćete kao bogovi
- ✦ Bitka za pravедnost
- ✦ Bitke bogova
- ✦ Bog koji provida
- ✦ Činiti Isusova djela
- ✦ Iscjeljenje - kako i zašto?
- ✦ Na putu svetosti,
na putu sile
- ✦ Poziv na obnovu, poziv na
reformaciju
- ✦ Religiozni supermarket
- ✦ Skriveni neprijatelji
- ✦ Upravitelji povijesti
- ✦ Za tebe u Kristu

D.A. Šićko &

Željka Rupčić

- ✦ Temeljna biblijska učenja

Greg Brown

- ✦ Priprema za bračni savez

dr Ulf Ekman

- ✦ Duhovno vodstvo
- ✦ Rođen za pobjedu
- ✦ Židovi narod budućnosti

Arthur Gesswein

- ✦ Progonjen, ali ne napušten

Kenneth E. Hagin

- ✦ Došao sam do pakla
- ✦ Kako osloboditi svoju vjeru
- ✦ Štvama vjera
- ✦ Što je vjera

Benny Hinn

- ✦ Dobro jutro Duše Sveti

Rick Joyner

- ✦ Dva stabla u vrtu

R.T. Kendall

- ✦ Osjetljivost duha

Michael Landsman

- ✦ Pomoćne službe

Gordon Lindsay

- ✦ John G. Lake – apostol za
Afriku

Scott MacLeod

- ✦ Zmije u predvorju

Ron McIntosh

- ✦ U potrazi za probuđenjem

Bob Mumford

- ✦ Kako nas Bog vodi

knjige

Stan Nilsson

- ✦ Krvni savez

T.L. Osborn

- ✦ Božji plan ljubavi
- ✦ Izvan svetišta
- ✦ Zašto?

John Osteen

- ✦ 6. čulo vjera
- ✦ Rijeke žive vode

Frank E. Peretti

- ✦ Prodor u svijet tame
- ✦ Tončica

Šimun Petar

- ✦ Razmišljam, dakle
postojim
- ✦ Reformacija u RH i BiH

Linsay Roberts

- ✦ Božji šampioni
- dječja slikovnica

R.W. Schambach

- ✦ Čudesna

vlč. Elwood Scott

- ✦ Raj – sveti grad i slava

Bill Sharples

- ✦ Gospodine, ali ja sam baptist

John L. Sherill

- ✦ I govore drugim jezicima...

Lester Sumrall

- ✦ Hrabrost za pobjedu

C. Peter Wagner

- ✦ Sloboda od duha religije